

[Statsministeren.]

Gang, at dette Emne bringes paa Dagsordenen, nu ved det ærede Medlems Foranledning, og jeg tror, det vil blive paa Dagsordenen fremdeles, fordi det før eller senere er den naturlige Udvikling, at de, der udfører produktivt Arbejde, som Arbejder og Bonde i saa høj Grad gør det, at de finder hinanden ikke alene i Ord, men i Handlinger, der kan vise Effektiviteten af det Samarbejde, der tilstræbes.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) spaaede forskelligt, bl. a. spaaede han, at Socialdemokratiet snart skal til at gaa Venstres tunge Vej. Jeg har unægtelig hørt dette nogle Gange før. Første Gang var for godt 30 Aar siden, lige efter at Socialdemokratiet havde sejret ved Valget i 1906. Jeg mødte da en kendt Venstreledaktør, som siden er død, og han forsikrede mig, at nu havde Socialdemokratiet kulmineret, nu begyndte Splittelsen at vise sig, og nu kom den tunge Nedgang. Ja, jeg husker et gammelt Ord om, at den, der bliver spaaet en tidlig Død, faar et langt Liv, og jeg anbefaler det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) at spekulere lidt over sit eget Partis „Fremgang“, saa kan han altid bagefter give os nogle gode Raad.

Det samme ærede Medlem lagde roligt Ansvar for Arbejdsløshed, Landbrugs-krise, Spekulation i Svinekort og alt andet paa Regeringen, men da disse Fantasier ikke har noget med Realiteter at gøre, er det ikke værd at spille Tid paa dem.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen bekræftede ved sin Tale i Dag, at Venstrebladene virkelig har set rigtigt i den sidste Tid, naar de har udtalt de smukke Ord, der følger af den Opdagelse, at det ærede Medlem virkelig er en helt pæn Mand med parlamentarisk Optræden. Forvandlingen — som er beordret udefra, hvad vi jo ved — kan naturligvis ikke genere os, men det har overhovedet ikke nogen Interesse, om det ærede Medlem finder Anledning til at optræde parlamentarisk udstyret eller udstyret — som han i visse Perioder har været det — til Virksomheden paa Gaden. Jeg synes dog, det ærede Medlem appellerede noget for meget til Smilet, da det ærede Medlem med stærke Ord bebrejdede nogle fascistiske Grupper herhjemme, at de bruger Haansord mod Regeringen. Tænk, hvor

mange Aar det kunde blive til for det ærede Medlem, hvis han skulde have haft Straf efter Fortjeneste. Selv om det ærede Medlem nu har klædt sig om, bør han dog ikke helt glemme sin Fortid og sine Sympatier med dem, der bruger Haansord eller gør andre grimme Handlinger.

Naar det ærede Medlem endelig tillægger mig nogle Udtalelser om, at Arbejderne skal spænde Livremmen ind, saa er Sandheden den, at jeg aldrig har anvendt en saadan Udtalelse og har heller ikke sagt noget som helst, der har Lighed med den.

Nogle enkelte andre Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vil finde deres Besvarelse gennem de Bemærkninger, jeg nu kommer til.

Som det allerede er nævnt, har Ingeniør Højgaard holdt en Tale, i hvilken han særlig beskæftigede sig med Ønsket om forøget Rustningsvæsen og de Former, hvorunder han mente dette Spørgsmaal skulde løses, og han anviste ogsaa en betragtelig Skat som Midlet, hvorved Pengene til disse Oprustninger skulde tilvejebringes. Samme Aften som Talen var holdt, fik jeg et kort telefonisk Referat af den og sagde saa nogle Ord om den, og disse Ord har det ærede Medlem Hr. Brorsen opfattet som tvetydige eller noget i den Retning. Det kan derfor være rimeligt at gentage, hvad jeg sagde ved paagældende Lejlighed.

Jeg sagde: Det er en noget besynderlig Adfærd. Der er kun forløbet et halvt Aar, siden Rigsdagen vedtog en ny Militærordning, og Ingeniøren kan formentlig ikke have ventet, at de Rigsdagsmænd, der deltog i denne Vedtagelse, allerede er klar til at kuldkastrer den vedtagne Ordning. Jeg tilføjede, at hvis man virkelig kunde faa en Anvisning mod Krig og Ødelæggelse ved at betale et Antal Millioner, vilde man sikkert gribe til fra alle Sider, men hidtil har ingen turdet tage Ansvar for at byde os en saadan Garanti, og nu foreligger der heller ikke nogen saadan. Og videre sagde jeg: At en Samlingsregering skulde være i Stand til at afværge Krigsfare, tror jeg ikke.

Jeg ved ikke, om ikke disse Ord er kategoriske nok; det er mig umuligt at forstaa, hvad det ærede Medlem forlanger mere.

Men jeg sagde naturligvis ogsaa, at jeg regnede med, at Partierne paa den givne Foranledning nu vilde tage Sagen op til